

*att bergmästaretjänsterna i femte och sjette distriktet till **en** tjänst sammanslås, helst nu genast, men eljest vid nuvarande bergmästarens i femte distriktet afgång.*

Om remiss anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1870.

Rich. Ehrenborg.

N:o 253.

*Af Herr **Jöns Pehrsson**: Om indragning af nu utgående statsanslag till Post- och inrikes tidningar.*

Statens utgifter kunna icke betäckas af Statens inkomster, med mindre skatterna ökas. Detta har Konungen sagt i sin Proposition om Statsverkets tillstånd och behof. Han har dock förut högtidligen förklaradt, att den största sparsamhet måste iakttagas. I detta sednare förklarande instämmer jag fullkomligt, men motsatsen inträffar med mycket, t. ex. att redaktören af Post- och inrikes tidningar årligen får från Konungens kansli ett större bidrag af, som jag tror, 10,000 Riksdaler af Statens medel. Denna redaktion har dessutom den stora fördelen, att en mängd officiella kungörelser och så kallade legala annonser skola införas i Posttidningen för att ega vitsord, och hvilka annonser måste särskildt och mycket dyrt betalas.

Vore ändå tidningen mera läsvärd och mera spridd, så ginge det väl an, men tidningen är i min tanke, tack vare just dess ofvan antydda privilegier, ej den som gör ansträngning att vinna läsare, utan afhandlar mycket lika simpelt som de hatade tidningarne.

Aftonen den 24 dennes hade nemligen på Operan gifvits ett nytt skådespel, kalladt »En Konung», och dels i Landtbruks-akademien hållits ett sammanträde, under hvilket föredrag hållits uti verkliga riksvigtiga ämnen af Akademiens sekreterare och
 Generaldirektör

Generaldirektör Falkman samt Professor Bergstrand m. fl. Nåväl! Huru gjorde redaktionen af rikets *officiela tidning*? Jo den beskref Landtbruks-akademiens förhandlingar på *trejterdedels spalt* och egnade öfver *en och en half spalt* åt beskrifningen öfver skådespelet!

Det är oförsvärligt, att folkets knappa tillgångar skola användas på ett så ytterst slösaktigt sätt som till underhåll af en tidning, som ändock har framför andra en stor fördel genom sin officiela förmån, genom annonserna.

På grund häraf föreslår jag,

att Riksdagen ville besluta att Post- och Inrikes Tidningars utgifvare icke får vidare åtnjuta statsanslag.

Om remiss häraf till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 29 Januari 1870.

Jöns Pehrsson.

N:o 254.

Af Herr Jöns Pehrsson: Om aflösning under vissa vilkor af alla å jorden hvilande grundskatter.

Om ett samhälle skall kunna gå framåt i alla goda riktningar och om icke de individer, som utgöra stat eller samhälle, skola hafva skäl till klagan erfordrades att all samhällets, Statens egendom och alla Statens medlemmar voro lika och rättvist efter hvars och ens förmåga, tillgång och egendom skyldiga betala till alla de utgifter, som det bildade samhället, Staten, nödvändigt för sin tillvaro behöfver samman-skjuta, så att ej den ena individen hade fördelar på den andra. Men så är olyckligtvis ej förhållandet i Svenska Staten och måhända ej i alla andra äldre bildade stater, och då man uppmärksamt läser historien om tillkomsten af Svenska Staten, som leder sitt första ursprung från den dunkla hedendomens tid, så är lätt förklarligt att olikheter måst uppstå, då det varit styrkans rätt som i många fall dikterat